

Danielle Steel: Vad víz

Danielle Steel könyveit nem szoktam ajánlani. Van, aki olvassa, van, aki elutasítja – szabad a döntés.

Legutóbb már nem tudtam megállni, és néhány idézetet kimásoltam abból a kötetből, melynek témája a szülő – felnőtt gyerek, illetve az idősebb nő – fiatalabb férfi kapcsolat volt.

Most, hogy a hurrikán adta könyvének az apropóját, már tényleg írok róla. (Meg azért is, mert hirtelen egyre több helyről szólalnak fel a nők elleni erőszak miatt. D. S. sok könyvében előkerült ez a téma, csak akkoriban még nem kapott ekkora publicitást. Amúgy ír ő mindenféle háttérrel: II. világháború, Hollywood, Titanic, stb. Szerelmek mindenhol szövődnek, szövődhetnek.)

New York felé közeledik az Ophelia hurrikán. A média figyelmeztette a lakosságot, ám sokan úgy voltak vele, még egyszer nem fordulhat elő ugyanaz, 5 évvel korábban Sandy letarolta a várost. Így aztán nem is vették komolyan.

Néhány család élete végérvényesen megváltozik.... ☹

Többek között Grace-é is. Grace a 74 éves, jó karban lévő, okos, egyedülálló belsőépítész.

Egyedülálló, mert beletörődött abba, hogy „a vele egykorú nők iránt nincs nagy kereslet, mert a hatvanas, hetvenes éveiket taposó férfiak a feleannyi idős nők társaságát keres. – Egy bármilyen nagyszerű elme nem veszi fel a versenyt a fiatal formákkal, jelentette ki gyakorlatiasan, és nem tehetek nekik ezért szemrehányást.” „Elégedettnek tűnt az életével, és már nem nagyon vágyott társra, habár néha-néha bevallotta, hogy akármilyen valószínűtlen, jó lenne. Azt is vallotta, hogy az ő korához illő férfiak túl problémásak. Ebben a korban nem akar az ápolójuk lenni, amikor elmulasztották az együtt töltött jó éveket. Mindig azt mondta, nem az utolsó jelenetben akar a színpadra lépni.”

A regény másik szereplője, Bob így vall ugyanerről:

„De a jövő hónapban ötvenéves leszek, és végre ráébredtem, hogy ha időnként nem kockáztatok, akkor örökre egyedül fogok élni az írógéppemmel. Sokat gondolkodtam a hurrikán után. *Csak ülünk és várunk, a sebeinket nyalogatjuk, túlzottan félve, hogy újra fájdalmat okoznak nekünk, vagy azzal hitegetjük magunkat, hogy az idő nem szalad el, és mi örökre fiatalok leszünk. Egy nap pedig arra ébredsz, hogy öreg vagy, és elment melletted az élet.* Én nem akarom, hogy velem ez történjen. Élni akarom az életem, mielőtt egy nap meghalok, és egyikünk sem tudja, ez mikor következik be. Néha vállalni kell a kockázatot, még ha a kapcsolatok veszélyesek is lehetnek, de ha meg sem próbálsz, mert félsz, hogy szerencsétlen leszel, ha nem sikerül, akkor igazán boldog sem leszel soha. **Nincs jobb annál, ha megoszthatod az életed a megfelelő személlyel, és nincs rosszabb, mint ha a rosszal osztod meg.** Tőle ered ez a gondolat is: „A válás olyan, mint egy komoly baleset vagy haláleset. – Attól tartok, néhányunkat örökre bizalmatlanná tesz.”

Ellen, Grace lánya pedig így sommázta a házassága alatt szerzett tapasztalatokat:

„Én is kivettem a részem a hibákból. - Azt hiszem, már nem láttam a férjemet, helyette csak a vágyott gyerekekre koncentráltam. Ezt az álmod mindenképpen elveszítettem, és az út során a férjemet is. Sőt, egy időre saját magamat is. Sok minden nem stimmelt a házasságunkkal, amikről én nem akartam tudomást venni. Egész idő alatt olyasvalaki akartam lenni, aki nem én vagyok. Ő olyanná akart formálni, mint azok a lányok, akikkel ő felnőtt, és én elég fiatal és bolond voltam, hogy megpróbálkozzam vele. Soha nem lehettem volna egy közülük, és miközben próbáltam olyan lenni, mint ők, elfelejtettem, ki vagyok.”

Azoknak ajánlom ezt a könyvet, akiket vagy hurrikán fenyeget, vagy néhány kudarc után még mindig keresik életük párját. ☺ (És lehet, hogy a magánéleti kudarc felér egy hurrikánnal. ☺)

A titok az, hogy nincs titok. Talán csak annyi, hogy nem szabad önmagunkat feladni, nem kell, hogy megváltozzunk a társunk miatt, és nem kell feladni az álmainkat sem, hiszen a társunk sem fog (nem tud) megváltozni a kedvünkért. Tehát, ha nem ő az igazi, akkor ezen el kell gondolkodni, és vagy kompromisszumot kötni, vagy tovább keresgélni. „Soha ne add fel, csak ha bélyeg van rajta.” Előbb-utóbb meglesz a hön áhított társ. Sok sikert! ☺ (Én abban hiszek, hogy valahol mindenkinek van egy párja.)

Szigligeti Zsuzsanna